

C-0938 O. când mi se-ntoarce privirea spre El

Andante

1..O, când mi se-n-toar - ce pri - vi - rea spre El lu - mi - nă și zâm - bet mi-e

4 fa - ța, Și i - ni-ma-mi um - ple fi - o - rul a - cel ce - nal - ță-n-tr-o cli - pă vi -

8 a - ța. A - tunci no - rii ne - gri de griji și tris - teți se — duc cum se du - ce-o

12 cli - pi - re. Și-n su - flet re-var - să se - ni - nul mă-reț, cân - ta - re, lu - mi - nă, iu -

16 1. bi - re. Și-n 2. bi - re.

1 O, când mi se-ntoarce privirea spre El lumină și zâmbet mi-e fața,
Și inima-mi umple fiorul acel ce-nalță-ntr-o clipă viața.
Atunci norii negri de griji și tristeți se duc cum se duce-o clipire.
[: Și-n suflet revarsă seninul măreț, cântare, lumină, iubire. :]

2 Atunci nu sunt singur și nu sunt străin oricât e de mare pustia,
Căci gândul îmi cântă iar duhul mi-e plin de harul ce dă părtășia
Atunci orice frică și teamă dispar și-n fața cumplitei primejdii
[: În inimă-mi vine o, fără hotar, tărie îndemnul nădejdiei. :]

3 Atunci încetează al rănilor chin oricât e de runtă lovirea,
Iat fața zdrobită mi-o umple deplin blândețea, iertarea, iubirea.
O, când mi se-ntoarce privirea în sus uit ura cuprinsă în tină
[: Și simt cum mă-nvăluie-n Tine, Isus, lumina, lumina, lumina. :]